

HAMIDOVIC proti Itálii

Rozhodnutí o nepřijatelnosti z 3. září 2011

Nechtěné a zároveň napravitelné nerespektování předběžného opatření nařízené v souvislosti s námitkou na základě článku 8 Úmluvy. Stěžovatelka, občanka Bosny a Hercegoviny rómského původu, se vdala v roce 1991. Z manželství se narodilo pět dětí. V červenci 2005 byl proti ní vydán příkaz k vyhoštění, neboť žila v Itálii nelegálně. Stěžovatelka byla umístěna do detenčního střediska. V pátek 2. září 2005 se obrátila na Soud s žádostí o předběžné opatření podle článku 39 jednacího řádu Soudu, když namítala, že deportace zasáhne do jejího práva na rodinný život zaručeného článkem 8 Úmluvy. Tentýž den Soud rozhodl o nařízení předběžného opatření a v 18.36 ho zaslal na stálou misi Itálie při Radě Evropy. Faxem odeslaným 6. září 2005 právní zástupce stěžovatelky Soud informoval, že hodinu po půlnoci poslal fax do detenčního střediska, aby je informoval o nařízeném předběžném opatření. Nazítří byla stěžovatelka přesto vyhoštěna do Bosny a Hercegoviny. Dne 8. září 2005 požádala Ministerstvo vnitra o vydání zvláštního povolení k návratu stěžovatelky do Itálie. Na žádost stálé mise Itálie ve Štrasburku dne 9. září 2005 ministerstvo vyzvalo policejní centrálu v Římě o vysvětlení, jakým způsobem bylo naloženo s předběžným opatřením. Ta odpověděla, že vzhledem k tomu, že nařízení nebylo označeno jako urgentní a jeho zaslání nepředcházelo žádné upozornění, nakládalo se s ním jako s normální poštou, což vysvětluje zpoždění při předání informace. Italská vláda posléze zařídila stěžovatelčin návrat do Itálie, a to v listopadu 2006. V březnu 2007 bylo nařízení k vyhoštění stěžovatelky zrušeno.

Soud podotkl, že Itálie sice pochybyla, když nepředala informaci o nařízeném předběžném opatření Ministerstvu vnitra promptně během dopoledne 5. září 2005. Na druhou stranu, prodlení mezi nařízením předběžného opatření a stěžovatelčím vyhoštěním bylo relativně krátké – pouhý jeden den. Navíc, pokud jde o předání nařízení předběžného opatření do detenčního střediska právním zástupcem stěžovatelky v 1.08 v noci v pondělí 5. září 2005, detenční středisko nemělo pravomoc neuposlechnout příkaz k vyhoštění. Soud též podotkl, že narozdíl od jiných případů, italské úřady neztratily kontakt se stěžovatelkou a jejím právním zástupcem a nezabránily a neoslabily možnost Soudu řádně stížnost stěžovatelky projednat. Naopak, i když byla zpočátku chyba na straně vlády, nerespektování předběžného opatření nemělo nezvratné důsledky, které by zabránily Soudu ve věci jednat. Konečně, italské úřady ihned učinily kroky k tomu, aby se stěžovatelka vrátila zpět do Itálie.

Stížnost zjevně neopodstatněná.